

Hrujasus
Hösten för i tiden. ut
SK.

Hösten tillgick för i
tiden på följanden sätt att man
spög säden med tre log skären
för skär. Till sista skären på
pennanet, då koren skulle springa
ut och tagas så vitt man kunde.
Sedan skulle var ~~en~~ en megar
som man kallade rulta. Sista megen
skulle bindas med flera bänd, den
kallades för städaren. Sista larset
som hördes in, skulle städaren vara
med, så många barn som var med för-
äldrarna som höstade, skulle följa med
i detta larset hem, detta larset innehöll

cu
En del små barn, som skulle ha varit
till att säden skulle ränta bra.
Lösen bands rep och lasoned bandes
lasoned till till krossen kallades
det att de bandt till kyrren.

Min adress är.

Böcker Herta Andersson.
N: 7
Lilla Harrie

(1) Skivlen. Stora Herrie m. Högjagus mt.
dän. fite. 4095 SK.4

LUNDS UNIVERSITETS

FOLKMINNESARKIV

Stora Herrie den 6/11

nu vill jag tala om hur det gick till
vid Rönneholm när jag arbetade där nu
är det sädesbrädden då hugg vi all säden
med liar vi var en till att taga nya
säden efter var sin brud så var det en
att binda efter två nyptagare sen så
var det för andra att komma efter att
sätta nya säden i skylar sen var det
att brasa in när den blef färdig det var det
att lassa det enna lasset efter det
andra vi fick börja tidigt och stuta
sent det var i brasa dagen sen fick
vi träska den för hand så fick vi
hasta och harpa den så var det höet
då var det fjura brudar och två

Strängorskrar så gick vi vid var sin
sida så hade vi gräset i en breda der var
vatten så det gick till knäna så fick
vi akta oss för armarsen säga vi det
i strängna var breda sen var det att
sätta stakar och räfsa efter för hand
sen var det att håra ^{ur} da var det Akvar
med braretter vi läste hoet i så var
på gällen med ^{no} sa var det vin som
först fick sin lott så hurra
som kan först så var det Liu
di såde lin vad di behöfde litt mid
sommaraften skulle vi Lukra den för
det skulle vara bra när den hade
blommat när der blef knoppar

så skulle vi draga upp den och
binda den och sätta den i skryllar
när den blef torr skulle vi reja
den på rejar di bröjarna tog vi
våra ^{1^{ra}} der var linfrö i dem det var
bra till sådd sen brede vi ut den
till torkning när den då var bra
att vi kunde grida den så linnen
syntes då var den bra så bandt vi
den i stora kårvar sen skulle den
torkas i bröjdestuan der var så
varmt så om vi frös så kunde vi
bröja der i så blef vi snart varma
så var det till att bröja vi hade
den på bröjerna liksom en tåknif
till att bröja nya och ner till

skräcken gick af då var der vacker
 lin sen var det att skratta ~~brakta~~
 brårda spinnna och vava det var
 vårt vinter arbete emellan vara
 vanliga syslar brydegille der fick
 vi all sorts god mat och brännvin
 färstosf hostgille di fick en braka
 med en klump ~~smör~~ ost på det var di
 gifte di ande fick ~~bara~~ hjälpen sen
 kaffe med dagn sen dans på lagarna
 till 7 på natten när vi prokka Potatis
 då var vi många då Prokka vi kaffe
 vi fick icke någon annan betafning
 än var Tolpte Krog så det var
 till att Prokka allt vad lyget
 kunde hålla. Slut

Maria Tursson

Stora Herrie 4

Rinnebäck

Y dinstent, kört,
"ta hnen", "stället"

Falkminnes föreläsning. W. Sallings som.

(2) m. om.

Störstruktor

Linuskörden i Esboos trakten för 10 år sedan

På linet var moget, eller kurbelen (fröhusen) börja att bli bruna, skulle linet kurbelas upp med rot, bindas i knippen och torikas. Sedan togs linet hem och fröet rensas av. Linet breddades sedan ut, på luftigt ställe, till torkning några veckor. Sedan bars det till "bastuan" så kallades brydestuga. Denna var en stuga, som byahemmen skiftade om att använda. "Bastuan" skulle nu eldas varm, där fanns en ugn som likade en bakugn, så skulle en kvinna, som kallades "farrakärningen", passa elden och linet så det blev lagom torrt. Det var ett noga arbete, ty det kunde hända att linet fäta eld. Linet var nämligen placerat på ett galler av trä noga en meter över elden. Nu skulle linet brytas. Då samlades folket på kvällen från alla byahemmen, sig och drängar med, ty dom bytte tjälps. Så bröts linet med brydor till det blev mjukt, (brydorna kallades även bröder det var verktyg av trä med handtag) den stoppades linet i säckar för att hållas varmt. Det bjöds i "bastuan" på mat och dryck och brännvin och roligt var det. En sjöng en visa, en annan berättade en rolig historia, en tredje svar en lång rad i kapp med väsendet från bryderna. Så löll folket på till 10-11 tiden på kvällen till man blev färdig (Bastuan fick endast användas en kväll Den som hade mycket lin fick ~~sa~~^{om} dom inte ta med det på en kväll

Inlämnad av fru Signe & Emanuel
2 skön 3
4095

fortsätta då alla byahusmen hade använt
stugan) Nu var linet brutit och så bar det iväg
med säckarna till det byahuset, som hade
om säckarna linet. Där fanns mat tillräcka:

Skumning och fläsk och brännvin samt risgrönsgrö
(till denna gröt bars mjölk från alla husmen) I
stället för betalning vankades på till envar en bryde-
kavring och ett stycke ost. Denna Kavring var bakad
av hemskt rågmjöl och i omkräts som en assiet
Drängarna brukade sedan ge sin brydekavring åt de
som laga deras häsar. Detta fortsattes varje kväll
en 3 veckors tid eller tills alla fäste brutit sitt lin
Men länge lider efteråt hördes slaget av brydorna
och väskdet från "Estruan", det kann en bäck utå
för så nog var det trolltyg med, ty detta är gudses
rena samning. Nu var linet brutit som skulle det
skämmas och läglas, detta var frunkammarnas göra
Det finaste blev då lockar och det sämsta blåsor.

Nu har vi linet färdigt att spinna, på nu var det
tid att hålla "brydegille", alla, som haft med linet
att göra, samlades nu på ett byahus och där vanka-
des mat och brännvin. Man spela och dansa på log
och naturligtvis var spel korten i gång och man höra
brytävorna slås i bordet Så roa man sig tills fram
på morgonen, då gingo gästerna hem för att sova en
stund. På eftermiddagen fortsattes sedan gillet, så
höll man på i 3 dagar. Dessa brydegillen gick om på alla
byahusmen så ett annat år var det nästa byahus som skulle
ha gillet o. s. v. Denna skildring är från 1860 talet

4095

Eslöv den 6/11 1932

Höböstnad i Ellinge skogar 1860.

På den tiden gjorde arrendatorerna dagsverken för sina lunnar, och nu vill jag omtala hur det gick till vid höbosten. De gräsbevada markerna "öppmarkna", (det var en lång sträcka från Smärjst till Skeröd hage) delades upp, så att var arrendator fick lika del. Så bestämdes en dag då gräset skulle slåss. Det blåstes i ett lön då alla skulle börja tidigt på morgonen, (men så fanns det också dom som voro illmariga och hade börjat på sitt stycke i smyg) och nu blev det ett farligt kappspående. Man lättsade ihop de duktigaste parterna. Drängarna arbetade i bara byxor, och pigorna voro endast klädda i långa pärkar med ett brett hätt band om livet. Drängarna slog och pigorna skängde (det men drängarna högg och pigorna hävste samman gräset). Då den förste blev färdig skrek han högt, och så lura dom andra, och så fortsattes så var dräng skrek då han var färdig, den som blev bak var det mest synd om, det var en farlig quant. Så fort alla voro färdiga kom ladufogden från Ellinge körande med en träl lunn öl, och så hölls löstägille på närmaste gård. Det bjöds friskt på öl och brännvin, och så var det spel och dans på logen till botat eftermiddagen. Sen behövde var och en komma hem och vila ut efter denna ansträngande dag.

11
Då de sista skrämen skulle luggas rospa man:
"Nu skall vi ta haren" Och alla rusade fram då
kunde någon skrika: "Där sprang han sin väg"
Och de som inte kände till skämtet kunde nu
stå där gapsande av förvåning för någon hare
synes ju ej. Det sista lasset ville drängarna
ogärna böra hem, ty det kallades "soru" de som
äkta med fick då leta "grisan".

Min adress: Signe Ekman

4095

Estöv 3

Estöv

